

91. Fra Forretningsudvalget for de samvirkende Sygekasser i Kjøbenhavn og Omegn om et Tilskud af Statskassen til Dækning af det Tab, de have lidt ved Influenza-Epidemien. (Indbragt den 13de Marts 1890 af Folkethingetsmanden for Kjøbenhavns 9de Valgkreds, Hørdum.)

§ Andragendet forklares, at denne Epidemi har paaført Sygekasserne meget betydelige Tab ved de forøgede Udgifter, den har foraarjaget, dels til Sygeunderstøttelser, dels til Medicin og endelig til det Extrahonorar, som det vil blive nødvendigt at udrede til Sygekasselergerne paa Grund af deres i høi Grad udover det Almindelige forøgede Arbejde. Sygekasserne ere ved Epidemien blevne saa stærkt truede i deres Eksistens, at der er Fare for, at flere af dem ville gaa fuldstændig til Grunde, hvis en lignende Epidemi eller andre uforudselige Uheld maatte tilstøde. Af 61 Sygekasser foreligger der fra 41 Meddelelse om, at Epidemien har paaført dem en samlet Udgift af 15,788 Kr. næsten udelukkende til Understøttelser, og hertil kommer endnu en meget betydelig Udgift til Medicin, som imidlertid først senere nøiagtig kan angives. Et samlet Tilskud fra Statskassen af 40,000 Kr. antages tilstrækkeligt til Dækning af Tabet og til atter at sætte Sygekasserne i Stand til at se Fremtiden i Møde uden Frygt for, at de ikke skulde kunne opfylde de dem paahvilende Forpligtelser, og Andragendet gaar derfor ud paa, at Folkethinget vil bidrage Sit til, at det nævnte Tilskud bevilges. Andragendet, der anbefales varmt af Lægeforeningen for Kjøbenhavn og Omegn, er ogsaa tilstillet Indenrigsministeren.

Da intet Svar foreligger fra Indenrigsministeren, gjør Udvalget ingen Indstilling.

92. Fra Stomager S. Steffensen Nørholm af Bælum om Understøttelse. (Indbragt den 15de Marts 1890 af Folkethingetsmanden for Aalborg Amts 3die Valgkreds, Bing.)

Andrageren forklarer, at han har deltaget i Krigen 1848—50 og blev under Bombardementet af Frederiksstad saaret i høire Laar og i Slaget ved Isted i høire Ben. Efter at have ligget paa Lasareth i 2 Maaneder, blev han udstrevet som tjenestedygtig og kom over i Dannevirkestillingen, hvor Vinterkulden ikke øvede nogen heldig Indflydelse paa den Svækkelse, de modtagne Saar havde medført, og navnlig fremkaldte stærke Gigt-smerter, som han senere stadig har lidt af. Da det stillestående Arbejde som Stomager voldte ham megen Uro, paatog han sig en Bestilling som Landpostbud, hvilken han imidlertid efter 10½ Aar maatte opgive paa Grund af Svaghed. Da han antog, at hans Lidelser hidrørte fra et modtaget Saar, ansøgte han Finantsministeriet om Invalidforjærgelse, men modtog det Svar, at man efter Udfaldet af den ved Invalidbestyrelsens lægekyndige Konsulent, Professor Hannover foretagne personlige Undersøgelse af ham ikke kunde erkjende, at der var nogen som helst Aarsagsforbindelse mellem den tilstedeværende Svækkelse i hans høire Ben og de ham i sin Tid i Krigen 1849 og 1850 tilføjede Læsioner og derfor var ude af Stand til at tilstaa ham den ansøgte Forjærgelse. Han andrager derfor nu om ved Rigsdagens Medvirkning at maatte erholde den.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Finantsministeren.

93. Fra Husmand A. Christensen af Svansbjerg Overdrev om Invalidunderstøttelse. (Indbragt den 15de Marts 1890 af Folkethingetsmanden for Odense Amts 6te Valgkreds, Højmark.)

Andrageren forklarer, at han i Slaget ved Isted blev saaret i venstre Ben og derfor henlød i 7 Maaneder paa Lasarethet i Altona. Han har siden den Tid altid følt Besværighed af Saaret, men i den senere Tid har Gigt og anden Svaghed forværret hans Tilstand. Da han paa Andragender til Invalidbestyrelsen og Finantsministeriet